

מ"ת 4336/01/16 - מדינת ישראל נגד סימון אלמליח (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

17 פברואר 2016

מ"ת 4336-01-16 מדינת ישראל נ' אלמליח(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט

נגד

המשיב

סימון אלמליח (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד שאול דיוויס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים על רקע כתב אישום המייחס לו 3 עבירות של איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי והיזק לרכוש במזיד.

עפ"י העובדות, הגיע המשיב לקופת החולים ד' בדימונה בשעה 17:15, פנה לעובדת המרפאה, ביקש תור לרופא ומשנקבע לו תור אצל רופאה סירב להתקבל אצלה, דפק עם ידו על הדלפק, העיף כיסאות לכיוון הדלפק ויצא מהמרפאה. המשיב חזר כעבור זמן כשהוא אוחז בידו מוט ברזל, שאל איפה היא, עובדת המרפאה ביקשה ממנו שיניח את המוט והיא תטפל בו והמשיב עשה כן. בהמשך, אמר בפני עובדי המרפאה "לא אכפת לי לשבת 3 שנים אין לי מה להפסיד אני אהרוג את כולכם".

עוד עפ"י כתב האישום נטען כי המשיב גרם לכיסאות נזק במזיד בכך ששבר אותם.

בשעה 20:41 נחקר בתחנת דימונה ואיים בפני שוטר בכך שאמר כי הפסיכיאטר לא מתייחס אליו ולכך שהוא מבקש ממנו כדורים והוא מחכה עוד קצת זמן ואז הוא ישלח אותו לטיפול נמרץ וישב עליו 5 שנים.

עוד איים בפני השוטר אדרי כי יפגע בעובדי המרפאה והם ישלמו ביוקר, הוא יהרוס להם את כל המקום.

בדיון שהתקיים ביום 10.1.2016 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, אם כי טען כי אין עילת מעצר המצדיקה המשך מעצרו של המשיב וביקש לשחרר אותו ללא תנאים וככל שתיקבע עילת מעצר הרי שיש לשחרר את המשיב

בהתחייבות עצמית והרחקה מהמרפאה.

ב"כ המבקשת טענה באותו מועד כי מדובר בעילת מעצר ברף גבוה ועפ"י חומר הראיות בתיק המשיב הגיע למרפאה, איים על המזכירות ובצילומים בתיק נראה מניף כיסאות, מרים מוט באוויר ובהמשך בזמן חקירתו במשטרה הוא מאיים כי יפגע בפסיכיאטר ובעובדי המרפאה.

בהחלטתי מאותו מועד קבעתי כי באין חולק על קיומן של ראיות לכאורה הרי שמתקיימת עילת מעצר בהינתן עברו הפלילי המכביד של המשיב לרבות הרשעתו מיום 6.12.2012 בעבירות דומות של התנהגות פרועה במקום ציבורי בגינה נגזר עליו מאסר בפועל למשך חודשיים ומאסר על תנאי למשך 3 חודשים שהוא בר הפעלה.

בהמשך אותו דיון ולאחריו גילו הצדדים דעתם כי יכול ועניינו של המשיב יסתיים בהליך גישור שנקבע בפני כב' ס. הנשיאה, השופט ברסלר-גונן, ולפיכך הדיון בעניינו של המשיב אשר נעדר חלופת מעצר ואף גילה דעתו כי לא יוכל לשהות בחלופת מעצר הכוללת מעצר בית מלא, נדחה להיום.

היום עולה מדברי הצדדים כי הליך הגישור לא צלח. המבקשת חזרה ועתרה למעצרו של המשיב, תוך שהצביעה על מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו. ב"כ המשיב עתר לשחרורו של המשיב בהרחקה מהמרפאה ובכלל מהעיר דימונה ולחילופין לדחיית הדיון על מנת לאפשר למשיב להשיג ערבים שיבטיחו את תנאי הרחקתו.

במסגרת טיעוני, הציג ב"כ המשיב סרטון שהורד ממצלמות האבטחה במרפאה, סרטון שיש לציין בו לא צפיתי בדיונים קודמים וצפייה בו מעלה כי כתב האישום מייחס למשיב מעשים שלא עשה. כך למשל הטענה כי המשיב גרם נזק לכיסאות בכך ששבר אותם, שעה שמדובר בכיסא אחד בו בעט המשיב ולאחר מכן הרים והשליך אותו לכיוון החלק התחתון של הדלפק כשלאחר זמן מה מגיעה אחת המטופלות למרפאה ומרימה את הכיסא ונראה כי לכיסא לא נגרם שום נזק. כך יוצא שאין מדובר בכיסאות אלא בכיסא ולא נצפה שום נזק ומלבד טענה כללית בכתב האישום אין כל ראיה לנזק שנגרם ועוד יותר מצפייה בסרטון עולה כי עניין זה נופח ע"י מי שערך את כתב האישום ואף צוינו פרטים שאינם עולים בקנה אחד עם צפייה בסרטון.

עוד עולה מצפייה בסרטון כי ב"כ המבקשת בטיעוניהם בדיונים הפריזו בתיאור האירוע, ניתן להתרשם שלא הייתה כל המולה במרפאה, שלא הייתה שום הנפה של אותו מוט איתו הגיע בפעם השנייה המשיב למרפאה כלפי מאן דהוא, ניתן להתרשם כי המשיב פועל כפי הוראת עובדת המרפאה, מניח את המוט בצד, לא חוזר לקחת אותו, מתיישב ומחכה לתורו.

בדיון הקודם קבעתי קיומה של עילת מעצר שקמה בעיקר נוכח עברו של המשיב הכולל הרשעה משנת 2012 בעבירות דומות, והרשעה קודמת לה משנים 2007-2008 בעבירות סמים.

הגם קיומה של עילת מעצר ולאחר שצפיתי בסרטון, סבורתני כי יהיה מוגזם לומר שמהמשיב נשקפת מסוכנות גבוהה כלפי עובדי המרפאה, לא מדובר במסוכנות ספציפית ובפרט כשהמשיב אינו מתגורר בעיר דימונה באופן קבוע אלא בתל אביב.

יחד עם האמור, גם איני מוצאת לנכון לשחרר את המשיב רק בתנאי של התחייבות עצמית והרחקה מהעיר דימונה אלא יש לעבות את תנאי השחרור במידה שיבטיחו הרתעתו של המשיב.

מכאן ועל מנת לאפשר למשיב להיערך בהתאם ולגייס ערבים, אני קובעת לדיון נוסף ליום 9.3.2016 בשעה 09:00.

המשיב יהיה במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום ח' אדר א'
תשע"ו, 17/02/2016 במעמד
הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**